

#### מסורת הש"ס

(א) לקמן דף קמז: [ומספחה למכות'ס פ"ד]. (ב) פאה פ"ג מ"ז [לקמן דף ק:].

#### גליון הש"ס

נכסיה דניחא לה דהיפוק בעריא קלא. פ"י לקמן דף קי ע"ב מוס' ד"ה ואלו:

#### הגהות הב"ח

(א) גבי אין מתנו מתנה בירוע שאלו היה יודע: (ב) רש"ב'ם ד"ה גובה כמותה מן הקרקע דכשיל כליל ויתבע כל נחמק ויצי' ע"ל דף קז ע"ב פירש הרב דאיה גובה כ"ל מוסר כמותה וכו':

#### מוסף רש"י

ועמד וכתב כל נכסיו לאחרים. ששמש שמת בנו, אף לא פירש ששכיל מיתת בנו הוא שפלא, אלא חסם מנה. [קמח'ס קמז]. מתנה נחמק. אחר שגל פירש וזהל כמותה נט, דלא אוליק' בחר אומדן דעמיה [טז].

#### רבינו גרשום

דלאו אמן היא. מהו מי אמרינן הואיל דהני בניס לא מחיבי' כבבדור כולי האי משום מתנה הוא יחייב לה וקנתה או דלמא הואיל וכל דב' שייכי כבבדור דבחי' כבד את אביך ואת אמן לרבות אשת אביך ודאי משום דינהגו לה יקרא עבד ועשאה אפוטרופא ולא קנתה: אמר רבא כוליה. הני נשי לא קנו משום דעשאן אפוטרופא משום שיש להן חביבות וקורבות דע: לבר מאשחא אורסה ואשתור גרושה. דלא יחייב דעתיה לגביהו כולי האי: ורב עוררא אמר משמיה דרבא כוליהו קנו. ליה מתנה: לבד מאשחא אורסה. דהייכס' כבבדור אמן ואיכא למימר משום אפוטרופא ויהי ודאי נמי אשה אצל בני הבטל דשישי' כל דהו כבבדור: בעי רבא. הא פשיטא לי דהאי דקאמר עשאה אפוטרופא בשכיב מרע הוא. אבל בבריא שכתב לה הי"ק. מי אמרינן שכ"ב מרע הוא דעשאה אפוטרופא משום דניחא ליה דלישתמעון בריה בחר דימות עלייהו דבניהו דליהבגון בה הי"ק. אבל בריא הואיל דכתב לה דאי מתנה מתנה הוא דכתב דאי משום דאפוטרופא הא קאמי איהו בחיים ואי חזא דלא נהגו בה יקרא מצי לאכזריותו אמאי לא נתנהו לא יקרא למאכזר. או דלמא בריא נמי נוחא ליה דלישתמעון ויהי כחמית' מי חייב דניחא ליה לאחאה מיתתו נינהו לה כבוד משום אפוטרופא מפכשיו: ת"ש הכותב פירות נכסיו לאשתור. במתנה גובה מן הקרקע ששיר דהני פירות לא יחייב לה משום כתובתה אלא משום מתנה: כתב לה הני פירות למתנה או שליש או רביעי. ידב לה במתנה גובה כתובתה מן שאר פירות. והכותב לא נכסיו קרקע ופירות לאשתור במתנה ויצא עליו שטר חוב ד"א אומר תקרע מתנתה ותעמוד על כתובתה ותחובתה קודמת נכסיו משום גטאיה עבד. ורצה שיאמר לה מחלת כתובתיך בשביל מתנתךך משום דהא נכתוין להירווח (ב) כולה כשנתן

(ג) נראה דג"ל ואם אח"כ הולא וכו' מולא מידה הנכסים ומנאלת קרחת וכו'.

## יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

**צעי רבא צבריא**. שכתב כל נכסיו לאשתו ולכל הני דאריי שמואל אס כתב להם במתנה מהיום לגמרי אי נמי מהיום ולאחר מיתה מי אמרינן מתנה גמורה היא דאי משום כבודה הא קאי הוא ויכבדו מאיתמו: **דלישטמעון מלה מהשפא**. לפי שידועין שעמידן להיות כפופין לה: **הכוסב**. במתנה: **פירות נכסיו**. שעכשיו צעין. אי נמי דאקני לה קרקע לפירוטיה דאקני לה בגופא דארעא דקנייה: **גובה**. (ט) כל כתובתה מן הקרקע דכשיל מתנה זו לא מחלה שעבד כתובתה שעל הקרקע ואם כתב לה קרקע ופירות לגמרי מחילתן או שליש או רציע גובה כתובתה מן השאר ולא זו אף זו קמי כתב לה פירות ואפי' קרקע ומיהו האי דקתני למתנה לשליש ולרציע בזה ואין ל"ל זו מפרש' ולא דוקא נקט כי האי סידרא הכא אלא משום דככל דוכתא רגיל לומר כן: **כסב כל נכסיו לאשמו**. וקא סלקא דעתך השתא אפי' במקום צניס דאמר שמואל לעיל [קלא:] לא עשאה אלא אפוטרופא והכל קאמר דקניא: **ויאל עליו שטר חוב**. שקדם למתנה זו ומיהו לכתובתה לא קדם: **קרקע מתנתה ותעמוד על כתובתה**. דליפות כחה כעתה מתנה זו לזכות במורה נכסים אצל היא לא מחלה שעבד כתובתה שעל נכסים הללו כשציל מתנה זו שאם תיבטל מתנה זו כשציל בעל חוב הקודם תחזור עליהם מכה שעבד כתובתה והלכך רואה היא שמקרע מתנתה: **קרקע כמותה**. לאו דוקא שהי אינה מוחלת כתובתה כשציל שום מתנה שנותן לה בעל דאי קנה נכסים אחרי כן תגבה מהן כתובתה כדאמרין לקמן בשמעין [קלא:] שהי קן כתב לה דקנאי ודעמיד אנה למיקני אצל מהנהו נכסים דהייב לה מחלה שעבד כתובתה דמייניהו לא תגבי כתובתה הואיל ואלמתנת חנם באלו ליה דאיה נותנת אל לזה שמה יצא בעל חוב ויטרפם בחובו הלכך תקרע כתובתה לגבי הני נכסים שלא מטרופ: **ותעמוד על מתנתה**. אם אפשר לה להתקיים הלכך כיון דלא היא מתנה

ומנאלת קרחת מכאן ומכאן ומיהו מחילה בטעמו ליתא דההיא מתנה גמורה היתה בצאותה שעה דהא אי צעי בעל מצי מסלק ליה בזוזי וכדאמר רבא בפסחים בפרק כל שעה (דף ק:.) דבעל חוב מכאן ולהנא הוא גובה: **צנא אחוסי כלה**. כלתי אשת צני שכתב לה צני כל נכסיו ואח"כ צא בעל חוב דצני לגבות חובו שקודם למתנה ומאוחר לכתובתה: **קניא**. ולא אמרינן עשאה אפוטרופא: **אלא לאו צבריא**. ושמע מינה דצבריא קניא ליהכל לאימנר אפוטרופא עשאה דהא קאי הוא ובצבצי מרע איירי שמואל ולא צבריא: **רז עוררא מוקי צנולו**. כדאמרין לעיל [קלא:] כוליהו קנו דהיינו צת אצל הבנים ואשמו ארוסה ואשמו גרושה וה"ן קך אשמו דקתמי היינו אשמו ארוסה ואשמו גרושה ומיהו צבת אצל הבנים ליכא לאוקומה דהא אשמו קמני. ואי קשיא הא רציעא נמי בצאשמו ארוסה ואשמו גרושה מוקי לה כדמפרש לקמיה וא"כ אמאי קאמר גמרא רב עוררא מוקי לה ככוליה לימא נמי רב עוררא מוקי לה בצאשמו ארוסה ואשמו גרושה דהא ליכא צינייהו אלא צת אצל הבנים לחוד דפררשית לעיל [קלא:] ד"ה ורז עוררא] וצבת אצל הבנים ליכא לאוקומה דהא אשמו קמי מרין משום דאמרן לעיל רב עוררא משמיה דרבא אמר כוליהו קנו כו' [קלא:] הילכך נקט נמי הכא כי ההוא לינשא דלעיל: **הכי גרסינן רציעא מוקי לה בצאשמו ארוסה ואשמו גרושה: אמר ר"נ הלכה תקרע כמותה ותעמוד על מתנתה**. דלא מטרופ כתובה מהני נכסים אע"פ שקדמה לבעל חוב שהי מחלה שעבד אאלס משום דבאלו ליה במתנה ומיהו אם קנה נכסים אחרי כן תגבה מהן כתובתה כדאמר' לקמן בשמעין. והא דלייטריך ר"נ לפסוק הלכה כחכמים היינו משום דאירא לאקשיי ידיה אדריה כדמקשי ואילו ואשמעינן ר"נ דשניא דקא משנינן דלא תקשי ידיה אדריה שניוא הוא ואם לא אמר הלכה כחכמים הוה אמינא דס"ל כר"א כדמוכחא קך מילתא דלקמן: ומתמיהין ור"נ לא תקשי ידיה **אומנא**. דהא מאומד הדעת י' לנו לומר דלא מחלה שעבד הני נכסים כשציל המתנה: **מתנהו מוסנה**. שהי לא פירש בשעת מתנה כשציל שאני סבור שמת צני איני נותן מתנה זו: **יודע**. היינו אומדנא אע"פ שלא פירש נמי כמי שפירש דמי: ומשני ה"נ בחר אומדנא אויל ר"נ דקאמר תקרע כתובתה דניחא לה בזה מתנה משום דחפוק קלא דאיהי מהימנא ותשובה גצי בעלה ומשום הכי כתב לה כל נכסיו ובההיא הנאה מחלה שעבד כתובתה ואמרה אי אחי בעל חוב וטרופ להני נכסי לא חיישינא: **מן הסם**. בנמ' פאה צסוף פ"ג (משנה ז.) ומשום דבעי עלה רבא צבריא היאך נקט לה נמי הכא: **הכי גרסי' לה הכוסב נכסיו לצניו ולא גרסינן כל: וכסב לאשמו קרקע כל שהוא**. ולא פירש אם לפרעון כתובתה אם לשם מתנה דאי לפרעון כתובתה הרי הוא כמו שפרע לה קלח כתובה וכ"ע מודו דמה שנתן לצניו אינו כלום דמשועבד היה לכתובתה: **אזדה כמותה**. לא אזדה אדדה ממש שאם יקנה נכסים אח"כ תגבה מהן המותר בלקמן דהא כתב לה דקנאי ודעמיד אנה למיקני אלא אדדה כמותה מהני נכסים שאם לא יקנה הנעצל נכסים אחרים הרי הפסקיה שמאלו שנתן לצניו לא תגבה עוד דנתרצית להם במתנה זו והאיל ונתן גס לה קרקע כל שהוא וכדמפרש טעמא ואילו וכגון שחלק להן ולה כל נכסיו אצל שייר אפילו חד דיקלא של חלק אותו אמרינן לקמן [קלא:] מגו דנחתא אדיקלא נחתא נמי אכולהו: **וקא פריך משום דכסב לה קרקע כל שהוא כו'**. בממיה: **אמר רב צמוסא לון על ידא**. עסקינן שנמנה לו סודר שלה להקנות לצניס דקדיי"ל (צ"מ דף קז מ:.) ככליו של קונה דמוכחא מילתא מדקא משתדלא בזכיי' הצניס וגם נתן לה קרקע כל שהוא ואינה מערערת כלום כיון דאיכא תרתי ודאי נתרצית להם בלב שגם להיות קונין מתנה זו שלא מוכל לטרופ מהן כתובתה ומחלה לון השעבד שעל הנכסים הללו והפסקיה שכתובתה אם לא תמנא מקום אחר לגבות: **ושמואל אמר**. אפילו אין מוכה לכו על ידה אלא שהיתה לשם בשעה שכתב נכסיו לצניו והיא שזקעת דכית לה קרקע כל שהוא נתרצית ושמיקא ודוהלא דמיא אצל אל לא נתן לה כלום ששמיקא אינה אלא כדי לעשות נחת רוח לצולה: **רז יוסי צבצי חנינא אמר**. אפילו לא היה שם ואל חלק בפניה אלא שאמר לשון זה כשכתב לה ההוא קרקע כל שהוא טלי קרקע. רז יוסי צבצי חנינא אמר לא ערערה ודאי מחלה שעבדה משאר הנכסים. ואחרון אחרון מיקל:

בעי רבא בבריא היאך בשכ"מ הוא דניחא ליה דלישתמעון מלה אבל בבריא הא קאי איחא או דלמא "בריא נמי יניחא ליה דלישתמעון מלה מחשתא תא שמע הכותב פירות נכסיו לאשתו גובה כתובתה מן הקרקע למחצה לשליש ולרביעי גובה כתובתה מן השאר כתב כל נכסיו לאשתו ויצא עליו שטר חוב רבי אליעזר אומר תקרע מתנתה ותעמוד על כתובתה וחכ"א יתקרע כתובתה ותעמוד על מתנתה ונמצאת קרחת מכאן ומכאן ואמר רבי יהודה הנחתום מעשה ואירע הדבר בבת אחותי כלה ובא מעשה לפני חכמים

**למחצה** ורביעי גובה כתובתה מן השאר. מימה מאי קמ"ל פשיטא ואומר ר"י דרצותא קמ"ל דכשנותן לה פירות שדה אחת שמי שנים או שלש לא יוכלו הימזינן לטעון ולומר שמטול כתובתה מאותה שדה שיש לה פירות אלא גובה כתובתה משאר שדות שאין לה בזה כלום לפי שרואה ליעול כתובתה מיד ובשדה שיש לה פירות אינה יכולה ליהנות מכתובתה עד שמי שנים או שלש שהן זמן פירוטיה: **מכלל**

ואמרו תקרע כתובתה ותעמוד על מתנתה ונמצאת קרחת מכאן ומכאן **טעמא** דיצא עליו שטר חוב הא לא יצא עליו שטר חוב קניא ובמאי אילימא בשכ"מ והא אמרת לא עשאה אלא אפוטרופום אלא לאו בבריא לעולם בשכיב מרע ורב עוררא מוקי לה בכוליהו רבינא מוקי לה באשתו ארוסה ואשתו גרושה אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן הלכה תקרע כתובתה ותעמוד על מתנתה ונמצאת קרחת מכאן ומכאן למימרא דלא אויל רב נחמן בחר אומדנא (ב) והתניא הרי שהלך בנו למדינת הים ושמע שמת בנו ועמד וכתב כל נכסיו לאחרים ואחר כך בא בנו מתנתו מתנה ר' שמעון בן מנסיא אומר י"אין מתנתו מתנה (ב) שאילו היה יודע שבנו קיים לא כתבן ואמר רב נחמן הלכה כרבי שמעון בן מנסיא ישאני התם \*דניחא לה דתיפוק עלה קלא דכתביניהו ניהלה להנהו נכסים תנן התם <sup>כ"ה</sup> הכותב נכסיו לבניו וכתב לאשתו קרקע כל שהוא אבדה כתובתה משום דכתב לה קרקע כל שהוא אבדה כתובתה אמר רב במזבה לה על ידה ושמואל אמר במחלק לפניה והיא שותקת רבי יוסי בר' חנינא אמר באומר לה טלי קרקע זו בכתובתיך ומקולי

ומנאלת קרחת מכאן ומכאן ומיהו מחילה בטעמו ליתא דההיא מתנה גמורה היתה בצאותה שעה דהא אי צעי בעל מצי מסלק ליה בזוזי וכדאמר רבא בפסחים בפרק כל שעה (דף ק:.) דבעל חוב מכאן ולהנא הוא גובה: **צנא אחוסי כלה**. כלתי אשת צני שכתב לה צני כל נכסיו ואח"כ צא בעל חוב דצני לגבות חובו שקודם למתנה ומאוחר לכתובתה: **קניא**. ולא אמרינן עשאה אפוטרופא: **אלא לאו צבריא**. ושמע מינה דצבריא קניא ליהכל לאימנר אפוטרופא עשאה דהא קאי הוא ובצבצי מרע איירי שמואל ולא צבריא: **רז עוררא מוקי צנולו**. כדאמרין לעיל [קלא:] כוליהו קנו דהיינו צת אצל הבנים ואשמו ארוסה ואשמו גרושה וה"ן קך אשמו דקתמי היינו אשמו ארוסה ואשמו גרושה ומיהו צבת אצל הבנים ליכא לאוקומה דהא אשמו קמני. ואי קשיא הא רציעא נמי בצאשמו ארוסה ואשמו גרושה מוקי לה כדמפרש לקמיה וא"כ אמאי קאמר גמרא רב עוררא מוקי לה ככוליה לימא נמי רב עוררא מוקי לה בצאשמו ארוסה ואשמו גרושה דהא ליכא צינייהו אלא צת אצל הבנים לחוד דפררשית לעיל [קלא:] ד"ה ורז עוררא] וצבת אצל הבנים ליכא לאוקומה דהא אשמו קמי מרין משום דאמרן לעיל רב עוררא משמיה דרבא אמר כוליהו קנו כו' [קלא:] הילכך נקט נמי הכא כי ההוא לינשא דלעיל: **הכי גרסינן רציעא מוקי לה בצאשמו ארוסה ואשמו גרושה: אמר ר"נ הלכה תקרע כמותה ותעמוד על מתנתה**. דלא מטרופ כתובה מהני נכסים אע"פ שקדמה לבעל חוב שהי מחלה שעבד אאלס משום דבאלו ליה במתנה ומיהו אם קנה נכסים אחרי כן תגבה מהן כתובתה כדאמר' לקמן בשמעין. והא דלייטריך ר"נ לפסוק הלכה כחכמים היינו משום דאירא לאקשיי ידיה אדריה כדמקשי ואילו ואשמעינן ר"נ דשניא דקא משנינן דלא תקשי ידיה אדריה שניוא הוא ואם לא אמר הלכה כחכמים הוה אמינא דס"ל כר"א כדמוכחא קך מילתא דלקמן: ומתמיהין ור"נ לא תקשי ידיה **אומנא**. דהא מאומד הדעת י' לנו לומר דלא מחלה שעבד הני נכסים כשציל המתנה: **מתנהו מוסנה**. שהי לא פירש בשעת מתנה כשציל שאני סבור שמת צני איני נותן מתנה זו: **יודע**. היינו אומדנא אע"פ שלא פירש נמי כמי שפירש דמי: ומשני ה"נ בחר אומדנא אויל ר"נ דקאמר תקרע כתובתה דניחא לה בזה מתנה משום דחפוק קלא דאיהי מהימנא ותשובה גצי בעלה ומשום הכי כתב לה כל נכסיו ובההיא הנאה מחלה שעבד כתובתה ואמרה אי אחי בעל חוב וטרופ להני נכסי לא חיישינא: **מן הסם**. בנמ' פאה צסוף פ"ג (משנה ז.) ומשום דבעי עלה רבא צבריא היאך נקט לה נמי הכא: **הכי גרסי' לה הכוסב נכסיו לצניו ולא גרסינן כל: וכסב לאשמו קרקע כל שהוא**. ולא פירש אם לפרעון כתובתה אם לשם מתנה דאי לפרעון כתובתה הרי הוא כמו שפרע לה קלח כתובה וכ"ע מודו דמה שנתן לצניו אינו כלום דמשועבד היה לכתובתה: **אזדה כמותה**. לא אזדה אדדה ממש שאם יקנה נכסים אח"כ תגבה מהן המותר בלקמן דהא כתב לה דקנאי ודעמיד אנה למיקני אלא אדדה כמותה מהני נכסים שאם לא יקנה הנעצל נכסים אחרים הרי הפסקיה שמאלו שנתן לצניו לא תגבה עוד דנתרצית להם במתנה זו והאיל ונתן גס לה קרקע כל שהוא וכדמפרש טעמא ואילו וכגון שחלק להן ולה כל נכסיו אצל שייר אפילו חד דיקלא של חלק אותו אמרינן לקמן [קלא:] מגו דנחתא אדיקלא נחתא נמי אכולהו: **וקא פריך משום דכסב לה קרקע כל שהוא כו'**. בממיה: **אמר רב צמוסא לון על ידא**. עסקינן שנמנה לו סודר שלה להקנות לצניס דקדיי"ל (צ"מ דף קז מ:.) ככליו של קונה דמוכחא מילתא מדקא משתדלא בזכיי' הצניס וגם נתן לה קרקע כל שהוא ואינה מערערת כלום כיון דאיכא תרתי ודאי נתרצית להם בלב שגם להיות קונין מתנה זו שלא מוכל לטרופ מהן כתובתה ומחלה לון השעבד שעל הנכסים הללו והפסקיה שכתובתה אם לא תמנא מקום אחר לגבות: **ושמואל אמר**. אפילו אין מוכה לכו על ידה אלא שהיתה לשם בשעה שכתב נכסיו לצניו והיא שזקעת דכית לה קרקע כל שהוא נתרצית ושמיקא ודוהלא דמיא אצל אל לא נתן לה כלום ששמיקא אינה אלא כדי לעשות נחת רוח לצולה: **רז יוסי צבצי חנינא אמר**. אפילו לא היה שם ואל חלק בפניה אלא שאמר לשון זה כשכתב לה ההוא קרקע כל שהוא טלי קרקע. רז יוסי צבצי חנינא אמר לא ערערה ודאי מחלה שעבדה משאר הנכסים. ואחרון אחרון מיקל:

ומקולי

למירע ליה כתובתה בשביל כבוד שעושה לה דכותב לה כל נכסיו כדי יציא לה קול שחשובה היא בעיניו כל כך ומחלה לה כתובתה בשביל מתנה הלכך תקרע כתובתה ותעמוד על מתנה: תנן התם. בנמ' פאה: **ומכא** לה קרקע כל שהוא. דוקא כתב אבל אי לא כתב לא אבדה כתובתה משום דאיכא למימר דלא בעיא לצעורי בעלה לא מיחה: במובה לון על ידה. שתקבל לכל אחד חלקו שלא בפניהו היה וזכייתה לכל אחד ולא מיחה אמרי' דמחלה כתובתה באותו קרקע כל שהוא: ושמואל אמר במחלק לפניה. כל נכסיו והיא שותקת מחלה.

#### פ' רשב"ם העקרי

#### עין משפט גר מצוה

קח א מיי פ"ו מהל' וזיהי הלכה ד תמנ שנין פפ טוש"ע אה"ע פ"ו קן ספ"ר א טוש"ע ח"מ פ"י רמו פטק"ד:

קב ב מיי שם הל' מ וסמנ שם טוש"ע אה"ע פ"י קן פטק"ג:
ק ג ב מיי שם הל' א וסמנ שם טוש"ע ח"מ פ"י רמו פטק"א:
קיא ד מיי שם הל' מ וסמנ שם טוש"ע אה"ע פ"י קן פטק"ג:
קלב ה מיי שם הלכה ט ופי' מנ"ע וסמנ שם טוש"ע אה"ע פ"י קן פטק"א וטוש"ע ח"מ פ"י רמו פטק"י:

#### רבינו גרשום (המשך)

לה מתנה ולא להפסידה הלכך אינה מועלת לה מתנה משום בעלי חובות של בעלה ולא תפסיד בשביל מתנה. אלא תקרע מתנתה ותעמוד על כתובתה ותגבה כתובת' מן הנכסים משום דשרש כתובתה קודם לשרש חובו. וחכ"א לא אוליקן בחר אומדנא אלא תקרע כתובתה ותעמוד על מתנתה משום דאיכא למימר דמחלה כתובתה לבעל בשביל המתנה. (ג) ואח"כ הוציא בעל חוב שטר חובו שקדם שיעבדו ולייטבדו מתנהו והוציא מידה הנכסים ונמצא קרחת מכאן ומכאן מכתובתה וממתנה: מעשה ואירע דבר. כענין הזה בבת אחותו של ר' יהודה שהיתה כלה ועשה לה ארוס כתובה מן האירוסיין ואחר כך כתב לה נכסיו במתנה ומת באר מעשה לפני חכמים שהוציא בעל חובו של ארוס שטר חובו ואמרו חכמים תקרע כתובתה ותעמוד על מתנתה משום דאיכא למימר דמחלה כתובתה על אותה מתנה ותעמיד על מתנתה כו'. אלא לאו בבריא ואמר קניא משום דקאמי ותפשוט מהכא בעיא: לא לעולם בשכיב מרע. ודיקאמרה הא לא עשאה אלא אפוטרופא ולא קניא אינא דקניא ואיכא למימר לא קניא. ורב עוררא דוקא לה לעיל בכלולה דקני משום מתנה לבד מאשה אצל הבנים ואשה אצל בני הבעל. ודינא לא מוקי לה דקנו בכלהו אלא אשתו ארוסה ואשתו גרושה בלבד קנו דפררשי לעיל ולעולם בשכיב מרע ימאה לא תפשוט לבריא: למימרא דרב נחמן לא אויל בחר אומדנא. דלא אמרינן מסתבר לפי אומד דעתו דלא מתנה כדי ליתות כחה נתנה חזון מכתובתה ולא כדי להחליש כח כתובתה לשמואל כתובה בשביל מתנה: והתניא. דאוויל בחר אומדנא: דתניא הרי שהלך בנו למדינת הים ושמע שמת צני אמר ר"ש בן מנסיא אומר אין מתנתו מתנה. משום דאמימא דעתו למימר אילו היה יודע שבנו קיים לא היה כותבן לאחרים. ואמר רב נחמן הלכה כר"ש בן מנסיא אלמא דאוויל בחר אומדנא. ומשני ודאי אויל בחר אומדנא וקאמר דמי כהא איתתא דקאמר להלכה תקרע כתובתה וכו' דקא סברת דלא אויל בחר אומדנא אין ודאי אויל בחר אומדן דעתה דריה (אויל) דאמרין דעתה למימר דניחא לה

למירע ליה כתובתה בשביל כבוד שעושה לה דכותב לה כל נכסיו כדי יציא לה קול שחשובה היא בעיניו כל כך ומחלה לה כתובתה בשביל מתנה הלכך תקרע כתובתה ותעמוד על מתנה: תנן התם. בנמ' פאה: **ומכא** לה קרקע כל שהוא. דוקא כתב אבל אי לא כתב לא אבדה כתובתה משום דאיכא למימר דלא בעיא לצעורי בעלה לא מיחה: במובה לון על ידה. שתקבל לכל אחד חלקו שלא בפניהו היה וזכייתה לכל אחד ולא מיחה אמרי' דמחלה כתובתה באותו קרקע כל שהוא: ושמואל אמר במחלק לפניה. כל נכסיו והיא שותקת מחלה.

מהם כפי אומד דעתה ויהיו כפופין לה ומחלה מתנתה הלכתא בלא טעמא קא חשיב לה דדברי גטואה הם [לקמן קמז]. שאנו

תומכין את המתנה דמעטתו ותמימיה דאפוטרופום עגלמאש נכסיו. ודוקא כל נכסיו ליהכל שזיר לה כמקשרקין ולין נכתבלין אצל

איכה שזיר קנתה. ודוקא אשמו אצל אחר שכתב לו נכסיו קייל' לקמן בפ"י מי שמת אדם קלן שטר חובו שכל דקניו דלא שזיר

מידי זולתא שכי"מ היא זו שהיה ידא למות וזהו דבריו כמתניין ומסורין: (י"ג לא לטעמי) עד והכי פירושא פשיטא דלס

כתב כל נכסיו לצנו גדול כל קנה דלא אלא אפוטרופא לצניו נחמיון שחקרן לו אחי כבוד בשביל שיאם אפוטרופוס נכסיהם:

פ"י קטן פמואל צעליה: